

Strategische Onderzoeksagenda voor de politie 2023-2026

DE DERDE STRATEGISCHE ONDERZOEKSAGENDA
VOOR DE POLITIE

POLITIEACADEMIE

Strategische Onderzoeksagenda voor de politie 2023-2026

**DE DERDE STRATEGISCHE ONDERZOEKSAGENDA
VOOR DE POLITIE**

Colofon

Uitgave: Politieacademie

Datum: augustus 2023

Oplage: 300 exemplaren

Fotografie: beeldbank politie

Drukwerk: Koninklijke Van der Most, Heerde

Voor reacties, vragen of exemplaren: onderzoek@politieacademie.nl

© 2023 Politieacademie Behoudens de door de wet gestelde uitzonderingen mag niets uit deze uitgave worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt zonder schriftelijke toestemming van politie en Politieacademie, die daartoe door de auteurs met uitsluiting van ieder ander onherroepelijk is gemachtigd.

Inhoud

1	Inleiding	4
	Aanleiding	7
	De Strategische Onderzoeksagenda 2023-2026	8
2	Strategische kennisthema's	10
	Thema 1: Politieorganisatie	15
	Thema 2: Maatschappelijke interactie	16
	Thema 3: Politiecapaciteit	17
	Thema 4: Veranderkracht	18
3	Kennisopbouw voor de politie	20
	Onderzoekslijnen Politieacademie	23
	Onderzoeksprogramma Politie & Wetenschap	24
	Onderzoeksagenda's kennispartners	24
4	Bijdrage Politieacademie aan kennisopbouw	26
	Kenniscentrum Lokaal Politiewerk	30
	Kenniscentrum Opsporing	32
	Kenniscentrum Digitalisering, intelligence & techniek	34
	Kenniscentrum Mens & politieorganisatie	36
	Onderzoekslijn Leren & Ontwikkelen	38
	Onderzoekslijn Ondernijning	39
5	Aan de slag met kennistafels	42
	Kennistafels als netwerkstructuur	46
	Bijlage	48

1

Inleiding

1. Inleiding

Dit is de Strategische Onderzoeksagenda voor de Politie 2023-2026. Deze agenda bevat de strategische kennisthema's van de politie ten behoeve van het onderzoek dat de Politieacademie uitvoert en het onderzoek dat wordt uitbesteed aan en verricht door derden.

Aanleiding

De Strategische Onderzoeksagenda is een instrument voor de politie om *'meer focus en samenhang in onderzoek aan te brengen dat voor, door of namens de politie wordt uitgevoerd en om de doorwerking naar onderwijs, beleid en beroepspraktijk te verbeteren'*. De agenda stelt de politie, de Politieacademie en andere partijen in staat om samen te werken aan kennisopbouw en kennisdoorwerking ten behoeve van de politieorganisatie. Daarbij wordt acht geslagen op het brede domein van de politiezorg, met bijzondere aandacht voor nieuwe en verwachte ontwikkelingen, en wordt een beroep gedaan op een breed palet van wetenschappelijke disciplines. De agenda heeft voor de onderzoekspraktijk een sturende en faciliterende rol. Kennis en expertise die bij de Politieacademie niet in huis is kan via de Commissie Kennis & Onderzoek (CKO¹) van de Politieonderwijsraad uitbesteed worden aan universiteiten, hogescholen en andere onderzoeksinstellingen. Andere kennisinstellingen kunnen met eigen onderzoek ook een bijdrage leveren.

De Minister van Justitie en Veiligheid stelt, conform de Politiewet 2012, minimaal één keer in de vier jaar de Strategische Onderzoeksagenda vast op advies van de Politieonderwijsraad. Op basis van deze agenda stelt de directeur van de Politieacademie jaarlijks het onderzoeksprogramma van de Politieacademie en het uit te besteden wetenschappelijk onderzoek vast.

Inmiddels zijn twee Strategische Onderzoeksagenda's door de Politieacademie opgesteld. De eerste agenda ging over de periode 2015-2018, de tweede over de periode 2019-2022. De eerste agenda formuleerde, na consultatie van stakeholders en een analyse van ontwikkelingen in relevante domeinen en bestaande kennis, een achttal thema's verdeeld over vier categorieën. Deze thema's waren op basis van expertise verdeeld over de Politieacademie en uit te besteden wetenschappelijk onderzoek aan derden via de CKO. De tweede agenda was voor een groot deel gebaseerd op de strategische kennisbehoefte van de politie. Het formuleren van de eigen kennisbehoefte in 2019 was een belangrijke stap in de beweging van aanbodgericht onderzoek naar behoeftegericht onderzoek. Beide agenda's zijn van meerwaarde geweest voor het beter in kaart brengen van de kennisbehoefte van de politie en voor de programmering van onderzoek dat wordt verricht voor, door of namens de politie.

1 In de CKO hebben, naast de politie, de Politieacademie, vertegenwoordigers van het Openbaar Ministerie, de wetenschap, een politievakbond en de Regioburgemeesters zitting, onder voorzitterschap van een onafhankelijke voorzitter. Een vertegenwoordiger van het Ministerie van Justitie en Veiligheid is adviserend lid. De uitbesteding vindt plaats onder verantwoordelijkheid van de directeur van de Politieacademie.

De Strategische Onderzoeksagenda 2023-2026

De ervaringen en lessen die zijn opgedaan uit de vorige agenda's zijn toegepast bij het opstellen van deze nieuwe agenda. Dit heeft geleid tot een nieuwe opzet van de Strategische Onderzoeksagenda 2023-2026.

Meer focus en samenhang

Een eerste belangrijke constatering van de stakeholders is dat bij de vorige agenda's sprake was van onvoldoende focus; politie en haar kennispartners zien liever dat gekozen wordt voor een specifiek aantal thema's, waarbij gericht geïnvesteerd kan worden in structurele kennisopbouw en doorwerking. Omdat we ten behoeve van structurele kennisopbouw toewerken naar een langere tijdshorizon dan de vierjarige agenda's, is er voor gekozen om de thema's van de huidige agenda te herijken en hebben we gekeken welke onderwerpen relevant blijven in de komende jaren. Dit heeft geleid tot een selectie van vier strategische kennisthema's die in hoofdstuk 2 worden beschreven; de politieorganisatie, maatschappelijke interactie, de politiecapaciteit en veranderkracht.

Ten tweede is de Strategische Onderzoeksagenda sturend en faciliterend voor wetenschappelijk onderzoek van en voor de *gehele politie*. In de praktijk was de agenda vooral sturend voor de onderzoeken van de Politieacademie en de onderzoeken die zijn uitbesteed via de CKO. Het onderzoeklandschap binnen de politie is de afgelopen jaren echter behoorlijk uitgebreid en de politie werkt op allerlei terreinen samen met diverse kennisinstellingen aan politierelevant onderzoek. De nieuwe Strategische Onderzoeksagenda 2023-2026 voor dé politie heeft oog

voor deze ontwikkelingen en faciliteert de dialoog en co-creatie met *externe kennisinstellingen*. De bijdragen van de externe kennisinstellingen aan de kennisbehoefte van de politie, omdat gewerkt wordt met vergelijkbare kennisthema's, wordt geadresseerd in hoofdstuk 3. Hoe de langlopende onderzoekslijnen van de Politieacademie - vooral verricht in de nieuwe kenniscentra - bijdragen aan structurele kennisopbouw op de strategische kennisthema's van het korps, wordt beschreven in hoofdstuk 4.

Meer interactie en dynamiek

De nieuwe strategische kennisthema's van de politie zijn bewust open geformuleerd en vormen een uitnodiging om in gesprek te gaan met de wetenschap over het benodigde onderzoek. Als derde is geconstateerd dat bij alle betrokken partijen behoefte is aan meer interactie en dynamiek in de operationalisering van de onderzoeksthema's. Om dit te realiseren gaan we vanaf 2023 werken met kennistafels. De kenniscentra van de Politieacademie fungeren hierbij als spin-in-het-web. Aan de kennistafels brengen we afnemers van onderzoek en onderzoekers samen om binnen de strategische kennisthema's de onderzoekbare vraagstukken te identificeren en programmeringen af te stemmen. De tafels hebben tot doel om rond een specifiek vraagstuk de vertaling te maken van de kennisbehoefte naar relevante en interessante vragen voor wetenschappelijk onderzoek en te kijken naar de benutting van deze kennis in de praktijk. Deze ambitieuze kennistafels waarvoor binnen de politie en haar stakeholders veel draagvlak bestaat, komen aan bod in hoofdstuk 5.

Vrije ruimte en meer flexibiliteit

Naast onderzoek dat wordt verricht in het kader van de Strategische Onderzoeksagenda, is er vrije ruimte om ander politierelevant onderzoek te verrichten. We moeten als politie niet alleen van binnen naar buiten kijken, maar er mag ook van buiten naar binnen worden gekeken. De politie beschouwt de wetenschap als een strategische partner, omdat ze een cruciale bijdrage kan leveren aan het opbouwen van nieuwe, betrouwbare kennis die de organisatie verder helpt. Het is van groot maatschappelijk belang om de politie en politiefunctie onderwerp van wetenschappelijk onderzoek te maken. De samenleving, waarin veiligheid een van onze grootste maatschappelijke zorgen is, is gebaat bij een goed functionerende politie. De wetenschap kan en moet nadrukkelijk een inhoudelijke bijdrage leveren aan het maatschappelijk debat over de politie en haar functioneren.

De programmering van onderzoek op de strategische kennisthema's wordt jaarlijks opnieuw herijkt op basis van de actualiteit en de inmiddels opgebouwde kennis. Zo kan de politieorganisatie flexibel inspelen op maatschappelijke veranderingen en tegelijkertijd komen tot een gestructureerde kennisopbouw op voor haar relevante kennisthema's.

2

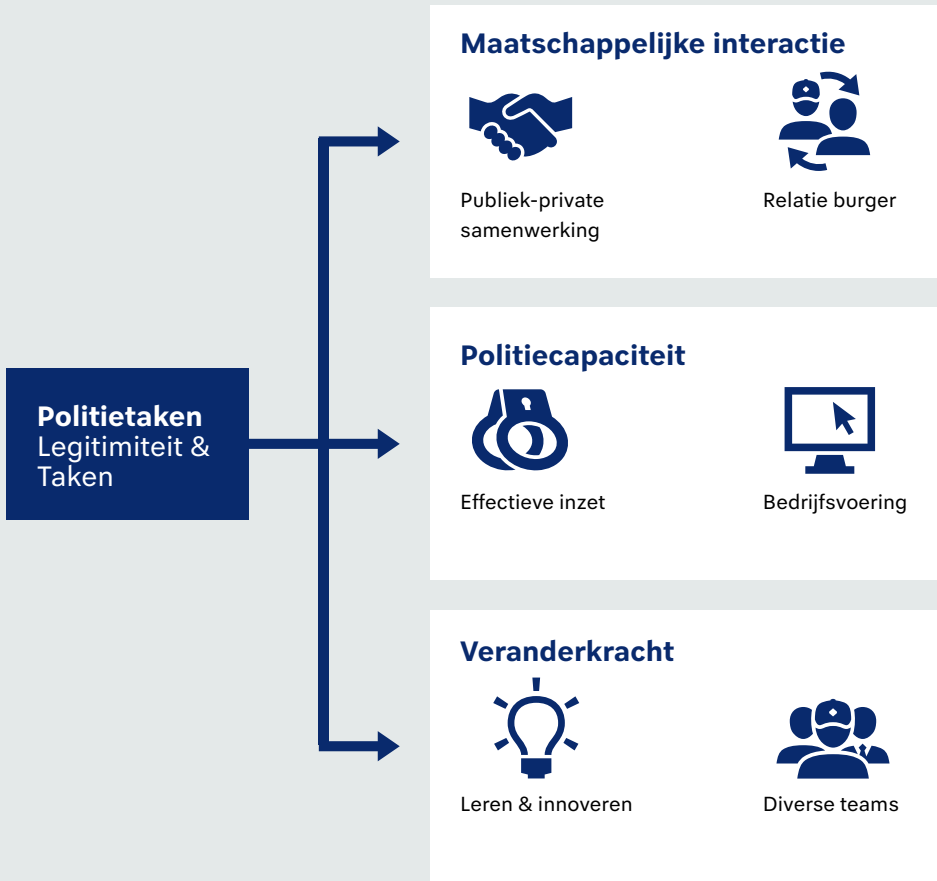
Strategische
kennisthema's

2. Strategische kennisthema's

In 2019 heeft de politie voor het eerst haar strategische kennisbehoefte geformuleerd. Dit was een belangrijke stap naar gestructureerde kennisopbouw en een betere doorwerking. Vooruitlopend op de Strategische Onderzoeksagenda 2023-2026 heeft de politie in 2022 haar strategische kennisbehoefte herijkt en geactualiseerd.

De politie heeft haar kennisbehoefte voor de komende jaren geordend op vier strategische kennisthema's: de politieorganisatie, maatschappelijk interactie, de politiecapaciteit en veranderkracht. Het betreft vier thema's waarbinnen onderzocht kan worden wat er goed gaat en wat beter kan (reflectie), mede gezien het huidige tijdsgewricht en complexe maatschappelijke uitdagingen als digitalisering, maatschappelijke onrust en duurzame inzetbaarheid. Binnen het kennisthema politieorganisatie staan de onderwerpen legitimiteit en politietaken centraal. Bij maatschappelijke interactie gaat het specifiek om publiek-private samenwerking en de relatie met de burger. Effectieve inzet en bedrijfsvoering zijn de onderwerpen bij het kennisthema politiecapaciteit. Bij veranderkracht binnen de politie gaat het om kennisopbouw op de leercultuur, innoveren en de kracht van diverse teams. Deze thema's passen ook binnen de Veiligheidsagenda 2023-2026 van het Ministerie van Justitie en Veiligheid met onderwerpen als ondermijning, gedigitaliseerde criminaliteit, verbinding met de samenleving en intelligence.

Strategische kennisbehoefte

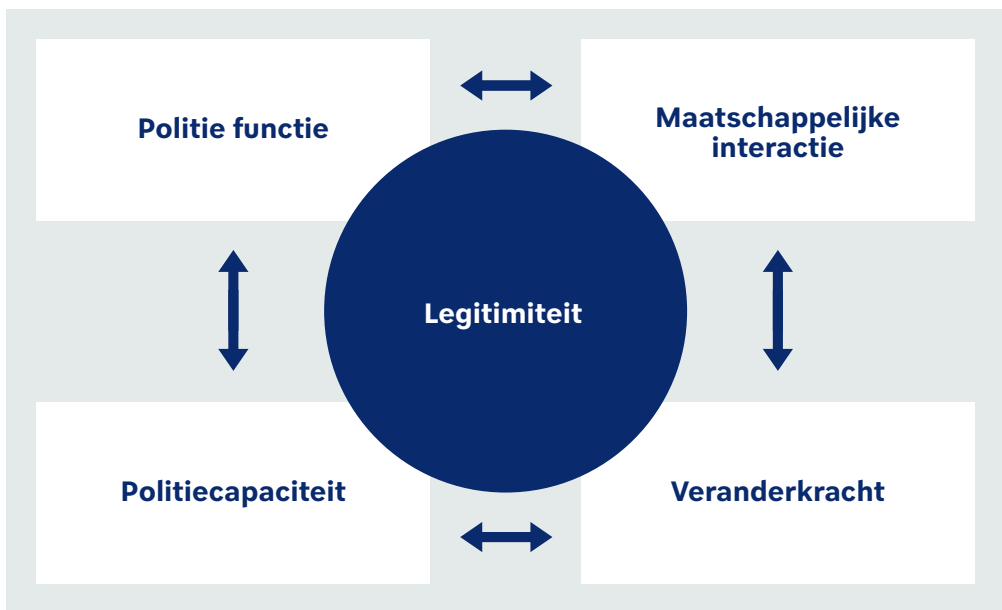
Thema 1: Politieorganisatie

De wereld is constant aan het veranderen. Organisaties en particulieren krijgen te maken met nieuwe online dreigingen. Ook corona heeft onze leefwereld ingrijpend veranderd en gezorgd voor nieuwe spanningen. Als politieorganisatie moeten we mee veranderen. Hoe zorg je ervoor dat je doet wat je moet doen en de manier waarop je het doet vertrouwen geeft en tegelijkertijd niet te veel taken op je neemt en helderheid schept voor ketenpartners en burgers? Dit is een van de thema's waarop vanuit de politie behoefte is aan wetenschappelijk onderzoek.

Legitimiteit

Welk politieoptreden draagt bij aan legitimiteit in de samenleving? Wat is nodig om een betrouwbare en professionele politie te zijn?

Het goed op orde hebben van de basisfuncties van de politie - zoals hulp verlenen en maatschappelijke ontwrichting voorkomen - dragen bij aan de legitimiteit van de politie. Het sentiment van de burger verandert snel. Hoe moet de politie hiermee om gaan? Bij een inbraak weten burgers en organisaties de politie goed te vinden, maar hoe beoordelen zij onze hulpverlening als er sprake is van een cyberaanval? Op dit moment wordt slechts 5 procent van de cyberzaken opgepakt. Willen we een soortgelijke politie zijn in het virtuele domein, dan moeten er grote stappen worden gezet.

Taken

Voor welke taken kan de politie verantwoordelijk zijn?

Toenemende dreigingen van excessief geweld hebben het veiligheidsbestel meer dan ooit onder druk gezet. Het gevolg is een overbelast stelsel bewaken en beveiligen. De politie als frontline organisatie wordt als eerste geconfronteerd met maatschappelijke problemen waar

andere overheidspartners nog geen passend antwoord voor hebben. Als partners hun specialistische taken niet kunnen uitvoeren, wordt de politie daardoor vaak extra belast. Hiervoor is de politie niet (altijd) voldoende toegerust. Het is belangrijk om de basis op orde te krijgen en die taken op te pakken waar de politie verantwoordelijk voor is. De Inspectie van Justitie en Veiligheid heeft aangegeven dat de politieorganisatie behoefte heeft aan een integrale visie op de taakuitvoering.² Waar is de politie verantwoordelijk voor, wat kan samen met publiek-private partners worden vormgegeven en welke rol heeft de burger?

Thema 2: Maatschappelijke interactie

De politie wil lokaal verankerd zijn in de samenleving om te weten wat er speelt. Een politie die weet en begrijpt wat er speelt, kan op basis daarvan context-gedreven en probleemgericht werken. Dat betekent samen met burgers en partners duurzame oplossingen realiseren door samen problemen aan te pakken. Aanwezigheid op straat en het toegankelijk en nabij zijn, zijn cruciale voorwaarden voor onze effectiviteit en legitimiteit. In het digitale domein reiken criminele processen daarentegen verder dan fysieke landsgrenzen en moeten we op een andere manier optreden. Maatschappelijke interactie betekent aandacht voor wat burgers van de politie verwachten en aandacht voor wat de politie van de burger verwacht. Transparantie en communicatie zijn hierbij van groot belang. Burgers spelen een rol, net als onze partners. Het definiëren van rollen, het verkennen van de grenzen van wettelijke bevoegdheden en het benoemen van gedeelde verantwoordelijkheden in het veiligheidsdomein zijn nodig om zichtbaar te maken voor welk deel de politie aanspreekbaar is.

Publiek-private samenwerking

Wat zijn effectieve manieren van samenwerking en hoe kunnen die worden gewaarborgd? De politie gebruikt publiek-private samenwerking (PPS) als middel voor het behalen van veiligheidsresultaten. “Samenwerking biedt kennis en denkkracht en er is ruimte voor onvoorziene ideeën (1 + 1 = 3)”, staat in de PPS-visie. In die visie worden werk en verantwoordelijkheden verdeeld en is elke partij aanspreekbaar op haar deel. Partijen verkennen samen kansen en leren elkaars bewegingsruimte kennen. Die ruimte verandert door trends en ontwikkelingen. Publiek-private samenwerking helpt de politie om flexibel in haar rol mee te bewegen met veranderingen in de maatschappij. Binnen dit thema gaat het ook om het bloot leggen van effectieve manieren van samenwerken. In toenemende mate hebben private organisaties een rol binnen de opsporing. Dit heeft gevolgen voor het werk van de politie en leidt tot meer afstemming van processen. Een ander vraagstuk is het eigenaarschap van data. De politie heeft een adequate beleidstheorie nodig die de informatie-inzameling en -analyse stuurt. Welke kennis heeft de politie nodig om doelen te kunnen bereiken? Hoe kan die informatie worden vergaard en wie kan dat het beste doen?

Relatie met burger

Hoe kan de politie de burger betrekken in de aanpak van veiligheidsproblemen?

De relatie tussen burgers en politie is complex en veelzijdig. Niet alleen is de politie er uiteindelijk voor de burger, ook is zij grotendeels afhankelijk van burgers om haar taak goed uit te kunnen

² In lijn met de wens van de Tweede Kamer en de aanbeveling van de WRR gaat het Ministerie van J&V verdiepend kijken naar een herijking van de politiefunctie, de invulling ervan en de taakuitvoering door politie daarbinnen.

voeren.³ Tegelijkertijd worden diezelfde burgers steeds zelfstandiger. Ondersteund door technologie en alom beschikbare kennis pakken zij steeds meer taken op die voorheen de verantwoordelijkheid waren van de politie, zoals handhaving, opsporing en hulpverlening. De politie zet enerzijds in op het weerbaar maken van de burger tegen traditionele en online criminaliteit en het bewust maken van de eigen rol, zoals bij drugsgebruik. Anderzijds wil de politie de burger meer betrekken bij de dagelijkse werkzaamheden van de organisatie. De vraag is hoe we dat als politie het beste kunnen doen.

Thema 3: Politiecapaciteit

In tijden van toenemende maatschappelijke onrust, verharding tussen diverse groepen in de samenleving, krapte op de arbeidsmarkt en onderbezetting binnen de basis- en opsporings-teams, is de noodzaak om de schaarse politiecapaciteit efficiënt in te zetten groot. De schaarste wordt veroorzaakt door een combinatie van uitbreiding van de operationele sterkte en het tegelijkertijd met pensioen gaan van veel politiemedewerkers. Een toenemende vraag naar grootschalige inzet om de openbare orde te handhaven en de bijdrage aan het stelsel bewaken en beveiligen, heeft direct gevolg voor de verbinding met de samenleving. Het context-gedreven en probleemgericht samenwerken wordt gezien als een urgent vraagstuk. Omdat het noodhulpproces echter een enorme capaciteitsdruk met zich meebrengt, komt de politie niet toe aan andere prioriteiten. Door het voortdurend onttrekken van capaciteit voor andere werkzaamheden, verschaalt bovendien het werk van de basisteams. Terwijl door aan de voorkant problemen aan te pakken, de incidentenstroom aan de achterkant zou moeten verminderen. Het is dus essentieel om de processen beter in te richten en slim gebruik te maken van nieuwe technologieën, zodat criminaliteit effectiever aangepakt kan worden.

Effectieve inzet

Hoe kan criminaliteit die niet gebonden is aan landsgrenzen effectief aangepakt worden?

Er is steeds meer aandacht voor de effectiviteit van de aanpak van veiligheidsproblemen. De aanpak van online criminaliteit en ondermijning vraagt om nieuwe werkwijzen en methoden. En wellicht ook om nieuwe bevoegdheden. Om in te kunnen grijpen in de systemen van ondermijning is het cruciaal om de 'vruchtbare bodem' voor ondermijning in kaart te brengen. Denk aan kwetsbaarheidsanalyses van lokale gemeenschappen en haar instituties. "De politie moet de kennisvergaring en analyse op een hoger niveau brengen om ondermijning goed in beeld te krijgen", aldus de commissie Schneiders die onderzoek heeft gedaan naar knelpunten bij de Landelijke Eenheid. Kennisvragen die hierbij naar voren zijn gekomen zijn: Wat zijn succesvolle interventies buiten het strafrecht om? Hoe zorg je ervoor dat je medewerkers hiervoor voldoende zijn uitgerust en welke rol kunnen onze veiligheidspartners hierin spelen? Volgens de Inspectie Justitie en Veiligheid zijn politiemedewerkers alleen niet toegerust om een bestuurlijke aanpak op ondermijning effectief uit te voeren, dit is een gezamenlijke opgave.

Bedrijfsvoering

Hoe kan het politiewerk efficiënter georganiseerd worden?

Om goed onderbouwde capaciteitskeuzes te maken en te verantwoorden is een integraal afwegingskader nodig. Een kader waarin ook het perspectief van de bedrijfsvoering wordt meegenomen. Kunnen we door een andere inzet van mensen en middelen goede resultaten leveren?

³ Het gaat ook om de verwachting van de burger ten aanzien van het optreden van de politie (legitimiteit).

De politie zet daarbij in op innovatie en technologie daar waar het kan. Hierbij speelt de vraag hoe de burger op de digitale benadering reageert en of de politie niet kwetsbaar en afhankelijk wordt van marktpartijen (en landen). Het gebruik van technologie in politiewerk heeft ook gevolgen voor de medewerker als professional en als mens. Vragen over de professionele ruimte die nodig is en de omgang met ethische vraagstukken moeten nader worden onderzocht. Om in te kunnen spelen op ontwikkelingen en nieuwe vormen van criminaliteit die op de organisatie afkomen, moet de bedrijfsvoering flexibel worden georganiseerd. Er moet ruimte zijn voor de menselijke maat, daar waar de lokale behoefte niet overeenkomt met centraal georganiseerde processen. In de ontwikkelagenda gebiedsgebonden politie is dit vertaald naar 'klein binnen het groot organiseren'. Een goede definitie van de menselijke maat ontbreekt nog. Als in teams moet worden opgeschaald, dan moet er ook qua bedrijfsvoering opgeschaald kunnen worden.

Thema 4: Veranderkracht

Uit een analyse van een groot aantal politierelevante onderzoeken dat de afgelopen jaren is verricht, is naar voren gekomen dat er nog te weinig onderzoek is verricht naar het eigen handelen van de politieorganisatie. Zelfreflecties op organisatie en individueel niveau zijn niet vanzelfsprekend en ook successen worden weinig breder gedeeld. In de onderzoeken die in de analyse zijn opgenomen was ook weinig aandacht voor diversiteit. Nieuwe ontwikkelingen zorgen voor nieuwe werkzaamheden en vragen om andere vaardigheden en opleidingen. Politiecollega's moeten digitale en analytische vaardigheden aanleren en kennis opdoen over samenwerkingspartners en netwerkmanagement. Hier horen vragen bij als; Hoe moeten we omgaan met op ons afkomende cyberdreigingen en hoe gaan we als politie adequaat om met interne vooroordelen. Hoe voorkom je interne polarisatie? Hoe zorg je ervoor dat politiecollega's met een migratieachtergrond of een andere achtergrond zich thuis voelen binnen de organisatie?

Leercultuur

Wat is nodig op het niveau van de medewerker, het team, de organisatie en leiderschap om een leercultuur te bevorderen?

De politie heeft de ambitie om een continue lerende organisatie zijn. Hiervoor is kennis nodig over hoe de organisatie kan leren en innoveren. Om de lerende organisatie die in staat is in te spelen op nieuwe ontwikkelingen verder te versterken, is een leercultuur nodig waarin aandacht is voor zelfreflectie en collectieve leerprocessen en waarin het individueel leren wordt gestimuleerd. Hiervoor moeten op het niveau van de organisatie voorwaarden worden geschapen en coachend leiderschap worden bevorderd. De politie kan leren van partners door geleerde lessen uit te wisselen. Ook de wetenschap kan inzicht bieden in effectieve manieren van leren en ontwikkelen.

Innoveren

Hoe kunnen succesvolle experimenten en innovaties breed worden geïmplementeerd?

Het opschalen van succesvolle projecten is een thema waar de politie tot op heden moeite mee heeft en waar veel aandacht voor was in de portefeuilleplannen. Voor dit thema is het belangrijk te ontdekken hoe succesvolle pilots gedeeld kunnen worden met andere teams en eenheden. Eenheden en basisteams experimenteren hoe zij het werk anders kunnen organiseren. Er zijn indicaties vanuit kleinschalig onderzoek dat deze experimenten vaak succesvol zijn. Ze leiden tot betere resultaten en een hogere medewerkerstevredenheid. Een grondige evaluatie (meta-evaluatie) en monitoring ontbreekt echter.

Diverse teams

Welke mix van medewerkers binnen teams is nodig?

Om het groeiend aantal complexe vraagstukken en de nieuwe ontwikkelingen die op de politie af komen aan te kunnen pakken is er behoefte aan teams die divers zijn samengesteld. In lijn met de bevindingen van de commissie Schneiders zouden wetenschappers uit verschillende disciplines de operationele teams kunnen versterken. Ze kunnen met hun expertise bijdragen aan meer inzicht in de achterliggende systemen van criminaliteit. De documentaire 'De Blauwe Familie' heeft de behoefte aan verandering in een stroomversnelling gebracht als het gaat om veiligheid en inclusiviteit binnen teams. Hoe gaan we uitsluiting, discriminatie en racisme tegen in het eigen korps? De ervaring leert ook dat de aanwezigheid van diversiteit bij betrokkenen van zowel binnen als buiten de politieorganisatie, leidt tot ruimte voor nieuwe, innovatieve en creatieve oplossingen. Diverse teams bestaan uit personen met een mix van diverse achtergronden, expertise, genders, opleidingen (o.a. technisch) en executieve en niet-executieve collega's. Binnen het korps is al een ontwikkeling in gang gebracht om teams opsporing aan te vullen met forensische specialisten en intelligence-medewerkers. Wetenschappelijk onderzoek is nodig om uit te zoeken of dit werkt en hoe dit breder ingezet kan worden. Met diverse teams worden we nog meer een politie voor iedereen, zowel voor de binnen- als de buitenwereld.

In de komende hoofdstukken laten we zien hoe de onderzoeklijnen van de Politieacademie bijdragen aan structurele kennisopbouw op de kennisbehoefte van de politie en specifiek op de strategische kennisthema's politieorganisatie, maatschappelijke interactie, politiecapaciteit en veranderkracht. Ook de kennisagenda's van andere kennisinstellingen kunnen een bijdrage leveren aan die kennisopbouw. De voornaamste strategische kennispartners worden kort in het volgende hoofdstuk benoemd.

3

Kennisopbouw
voor de politie

3. Kennisopbouw voor de politie

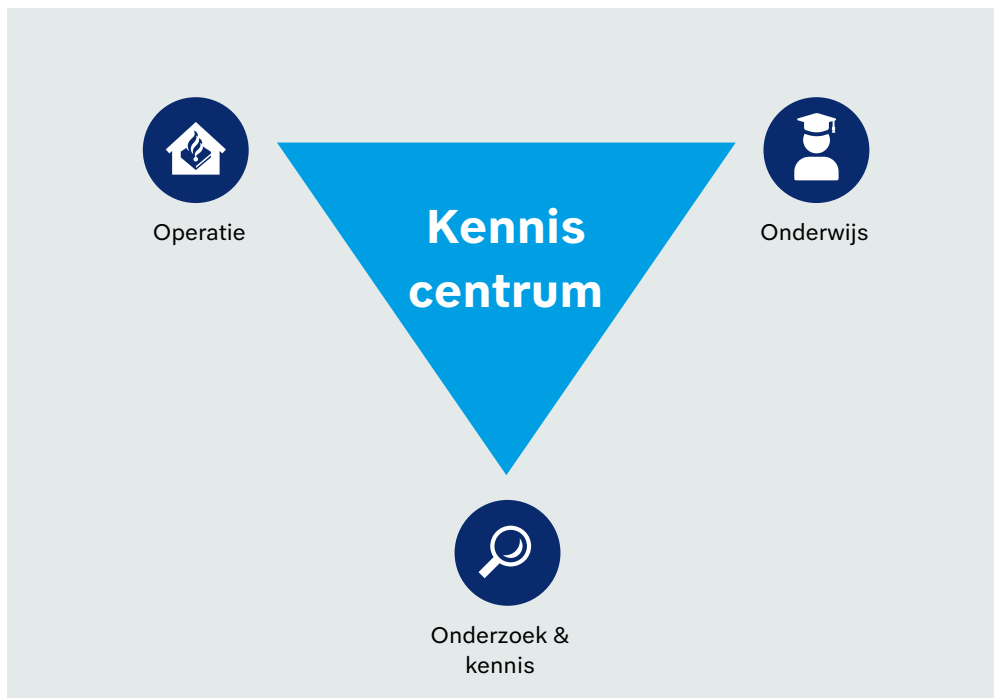
Verschillende partijen dragen met onderzoek bij aan structurele kennisopbouw voor de politie, ook op de strategische kennisthema's. De Politieacademie verricht zelf praktijkgericht onderzoek in kenniscentra. Via het programma Politie & Wetenschap kan onderzoek worden uitbesteed aan derden. Daarnaast kunnen andere kennispartners bijdragen aan de kennisbehoefte van het korps.

Onderzoekslijnen Politieacademie

Het meeste onderzoek van de Politieacademie wordt verricht binnen de nieuwe kenniscentra. In haar Strategische Agenda 2022-2026 formuleert de Politieacademie de ambitie om haar positie in het onderzoeklandschap te verstevigen en haar toegevoegde waarde in het kennisecosysteem van de politie te vergroten. De kenniscentra zorgen daarbij voor meer verbinding, focus en massa binnen praktijkgericht onderzoek. Deze beweging sluit aan op de ontwikkeling binnen hogescholen die voor vergelijkbare uitdagingen staan. De focus binnen de kenniscentra ligt op kennisopbouw en kennisontsluiting rondom vakmanschaps- en vakontwikkeling, aansluitend op de operationele taakgebieden van de politie (wijk, opsporing, intelligence) en op menselijk gedrag in de politiecontext. Deze aansluiting leidt tot vier kenniscentra: 'Lokaal Politiewerk', 'Opsporing', 'Digitalisering, intelligence & techniek' en 'Mens & Politieorganisatie'. In de kenniscentra ontwikkelt de Politieacademie in co-creatie met praktijk, onderwijs en andere kennisinstellingen nieuwe kennis en inzichten door het verrichten en initiëren van praktijkgericht onderzoek.⁴ Met dit onderzoek wordt ook bijgedragen aan de structurele kennisopbouw op de strategische kennisthema's van het korps. In het volgende hoofdstuk wordt hier uitgebreid op ingegaan.

Omdat de Politieacademie weet hoe het is om onderzoek te doen binnen de politieorganisatie, is ze ook een natuurlijke partner voor externe kennisinstellingen die onderzoek willen verrichten in en met het korps. Voor de doorwerking kunnen de onderzoekers van de Politieacademie hun unieke positie ten aanzien van het politieonderwijs en de politiepraktijk benutten, met behoud van de onafhankelijkheid van onderzoek (nabije distantie). De Politieacademie gebruikt hierbij ook de bredere kennisinfrastructuur van de politie binnen het proces van kennismanagement.

⁴ De Politieacademie kent gedeelde lectoraten met Hogeschool Arnhem-Nijmegen, Hogeschool van Amsterdam, Hogeschool Saxion, Hogeschool Avans, NHL Stenden en er zijn leerstoelen van lectoren aan de Vrije Universiteit, de Universiteit van Humanistiek, de Rijksuniversiteit Groningen en de Open Universiteit. Ook heeft een lector bij de Politieacademie een aanstelling bij TNO.

Onderzoeksprogramma Politie & Wetenschap

Het onderzoek dat in het kader van de Strategische Onderzoeksagenda via de Commissie Kennis & Onderzoek wordt uitbesteed aan universiteiten, hogescholen en (commerciële) kennisinstellingen vormt het onderzoeksprogramma Politie en Wetenschap. Dit programma vult aan op de strategische kennisthema's waar de Politieacademie zelf geen of weinig expertise in huis heeft en/of wanneer het wenselijk is dat een externe partij het onderzoek uitvoert. Het onderzoeksprogramma wordt jaarlijks geactualiseerd op basis van een zogeheten call: dit is een open inschrijving voor wetenschappelijk onderzoek op nader uitgewerkte onderzoeksthema's. Het onderzoeksprogramma valt onder eindverantwoordelijkheid van de directeur van de Politieacademie en wordt gefinancierd middels een jaarlijkse bijdrage van het Ministerie van Justitie en Veiligheid. Er vindt systematische afstemming plaats tussen de jaarlijkse programmering van de Politieacademie en de call van Politie & Wetenschap.

Onderzoeksagenda's kennispartners

Naast andere politieonderzoekers - zoals bij de teams Analyse & Onderzoek van de politie-eenheden waar praktijkgericht en toegepast wetenschappelijk onderzoek wordt verricht met partners naar lokale en nationale vraagstukken - dragen ook externe kennispartners bij aan de strategische kennisbehoefte van het korps. Met name daar waar sprake is van dezelfde geprioriteerde kennisthema's. Het is de ambitie van het korps om de kenniscentra van de Politieacademie hierbij meer te laten fungeren als spin-in-het-web voor gezamenlijke kennisopbouw en kennisdoorwerking.

De politie werkt met andere kennisinstellingen op allerlei manieren aan kennisopbouw en is in die hoedanigheid betrokken bij diverse externe onderzoeksgroepen, expertisecentra en kennisplatforms. Daarin wordt samengewerkt met zowel individuele onderzoekers, als commerciële onderzoeksbureaus, maar ook met vrijwel alle Nederlandse Hogescholen en Universiteiten. We maken in het kader van de Strategische Onderzoeksagenda een onderscheid tussen formele samenwerkingen met andere kennispartners (het gaat hier om gezamenlijke kennisagenda's waarbij de politie soms optreedt als co-financier of waar geoormerkt budget voor beschikbaar is gesteld) en partijen die onderzoek doen bij de politie vanuit een eigen kennisagenda. Gezamenlijke kennisagenda's zijn onder andere opgesteld met de Nederlandse organisatie voor toegepast-natuurwetenschappelijk onderzoek (TNO), het Nationaal Studiecentrum voor Criminaliteit en Rechtshandhaving (NSCR), het Centrum voor Veiligheid en Digitalisering (CVD), het Cyber Science Center (CSC) en de Universiteit Leiden (LEI)⁵. De politie gaat met deze kennispartners de komende tijd verkennen of de onderzoeksprogrammeringen nadrukkelijker op elkaar afgestemd kunnen worden. Het Wetenschappelijk Onderzoek- en Documentatiecentrum (WODC⁶), de Vereniging Hogescholen (VH) en het Strategisch Kenniscentrum Ondermijnende Criminaliteit (SKC) hebben eigen kennisagenda's waarbinnen veel politierelevant onderzoek wordt verricht. Als politie willen we ook profiteren van de inzichten die daaruit voortvloeien. Voor een beknopt overzicht van de diverse samenwerkingsverbanden en bijbehorende onderzoeksagenda's, wordt verwezen naar de bijlage.

5 Gedurende de looptijd van deze agenda kunnen ook nieuwe samenwerkingen worden aangegaan.

6 Naast de jaarprogrammering van het WODC, kennen de Directoraten-generaal van het Ministerie van Justitie en Veiligheid ook eigen kennisagenda's. Zie bijvoorbeeld Kennisagenda 2023-2025 van het Directoraat-generaal Politie en Veiligheidsregio's.

4

Bijdrage
Politieacademie
aan kennisopbouw

4. Bijdrage Politieacademie aan kennisopbouw

De onderzoekslijnen van de Politieacademie dragen bij aan de structurele kennisopbouw op de strategische kennisthema's van de politie en op de meer operationele kennisbehoefte van het korps.

Binnen de Politieacademie wordt onderzoek verricht in vier kenniscentra - Lokaal Politiewerk, Opsporing, Digitalisering, Intelligence & Techniek en Mens & Politieorganisatie - aan de hand van langlopende onderzoekslijnen. Verder wordt kennis opgebouwd in de gezamenlijke onderzoekslijn 'Leren & Ontwikkelen' en wordt kennis gebundeld in de separate onderzoekslijn 'Ondermijning'. De onderzoekslijnen zelf en de koppeling met de strategische kennisthema's worden in dit hoofdstuk nader beschreven. De onderstaande figuur laat zien aan welke kennisthema's de onderzoekslijnen van de Politieacademie bijdragen. Het onderzoek dat met het onderzoeksprogramma Politie & Wetenschap wordt verricht door externe kennisinstellingen is complementair aan het onderzoek van de Politieacademie zelf en aanvullend op de strategische kennisthema's.

Kennisopbouw	Politie-organisatie Legitimiteit Taken	Maatschappelijke interactie PPS Relatie burger	Politie-capaciteit Effectieve inzet Bedrijfsvoering	Veranderkracht Leren & Innoveren Diverse teams
Onderzoekslijnen Kenniscentrum Lokaal politiewerk	●	●		
Onderzoekslijnen Kenniscentrum Opsporing		●		●
Onderzoekslijnen Kenniscentrum Digitalisering, Intelligence & Techniek	●		●	●
Onderzoekslijnen Kenniscentrum Mens & Politieorganisatie	●			●
Onderzoekslijn Leren & Ontwikkelen				●
Onderzoekslijn Ondermijning		●	●	

Kenniscentrum Lokaal Politiewerk

Het kenniscentrum Lokaal Politiewerk doet onderzoek naar gebiedsgebonden politie, zorg & veiligheid en conflict- en crisisbeheersing binnen de onderzoekslijnen: politiewerk in verbinding, contextgericht werken, mensen en groepen in kwetsbare situaties en geweld- en gevaarbeheersing. Het kenniscentrum draagt bij aan kennisopbouw op de strategische kennisthema's 'politieorganisatie' en 'maatschappelijke interactie'.

Politieorganisatie

De eerste twee lijnen vertegenwoordigen de kijk van het kenniscentrum op lokaal politiewerk en het praktijkgerichte onderzoek dat daarin nadrukkelijk is ingebed. Hierin wordt kennis opgebouwd op het kennisthema *politieorganisatie*, omdat het onderzoekt veelal kijkt naar de politietaak.

1. Onderzoekslijn Politiewerk in verbinding

De politie staat midden in de samenleving, in de frontlinie van sociale problemen. Haar maatschappelijke functie vergt dat zij aansluiting behoudt bij de veranderende leefwereld van de burgers, begrijpt welke sociale problemen voeding geven aan incidenten en dat zij zich bijtijds instelt op de nieuwe opgaven. Ze werkt samen met burgers en andere partijen in de wijk aan veiligheid en leefbaarheid. Belangrijk hierbij is het besef dat de relatie tussen burgers en veiligheidspartners continu en onvermijdelijk is. De focus binnen deze onderzoekslijn ligt op het vermogen van de politie om die relatie zo invulling te geven dat verbinding kan ontstaan, ook wel relationeel vakmanschap genoemd. Een belangrijk thema hierbij is het onderzoeken van sociale segregatie als doorslaggevende barrière voor effectief politiewerk. Hoe kan de politie polarisatie in wijken signaleren, escalatie voorkomen en verbroken relaties weer herstellen?

2. Onderzoekslijn Contextgericht werken

Politiewerk in de wijk moet zich verhouden tot lokale problematiek, maar dat is niet eenvoudig. Steeds vaker wordt het lokale beïnvloed door globale ontwikkelingen. Drugscriminaliteit is een indringend voorbeeld van deze zogenoemde 'glocalisering'; van ripdeals in de Rotterdamse haven tot XTC-afvaldumpingen op het Brabantse platteland. Ook de opvang van asielzoekers is een 'glocaal' thema, waarbij mondiale en nationale ontwikkelingen in wijken en buurten een eigen dynamiek krijgen. Van de schrijnende situaties in Ter Apel, tot overlast van uitgeprocedeerde asielzoekers op stations.

Contextgericht werken roept een aantal vragen op. Want hoe werken politiemensen binnen en buiten de politie samen om ontluikende en ingewikkelde problematiek het hoofd te bieden? Hoe kan de politie bijdragen om burgers weerbaar te maken tegen ondermijning? En hoe krijgt de politie grip op de digitale wereld die steeds meer het lokale politiewerk beïnvloedt?

Maatschappelijke interactie

De laatste twee onderzoekslijnen van het kenniscentrum zijn inhoudelijk van aard en sluiten aan bij actuele en urgente vraagstukken in de samenleving. Hier wordt kennis opgebouwd op het thema *maatschappelijke interactie*, omdat het onderzoek zich veel richt op de samenwerking met burgers.

3. Onderzoekslijn Mensen en groepen in kwetsbare situaties

De politietaak is dikwijls ook een zorgtaak. Operationeel politiepersoneel komt veelvuldig in contact met burgers met psychische en/of verslavingsproblemen die overlast en (gevoelens van) onveiligheid veroorzaken. Het gaat om personen met onbegrepen gedrag die overlast geven, hulpverlening nodig hebben, verkommeren of zich gevaarlijk of strafbaar gedragen. In deze onderzoekslijn wordt gekeken hoe politie samenwerkt met andere partijen in de wijk om met deze problematiek om te gaan.

De politie krijgt ook te maken met geweld in afhankelijkheidsrelaties. Het kenniscentrum doet onderzoek naar geweld in afhankelijkheidsrelaties in gezin en familie, binnen instituties en als gevolg van mensenhandel. De politie houdt zich samen met andere partijen (als Veilig thuis en de GGD) bezig met de aanpak van dit vraagstuk. Het kenniscentrum richt zich specifiek op de omgang met deze kwetsbare slachtoffers en naar preventiemogelijkheden. De decentralisaties in het sociale domein zorgen voor lokale verschillen in de aanpak van tal van veiligheids- en criminaliteitsvraagstukken, dus ook op het gebied van de aanpak van onbegrepen gedrag en geweld in afhankelijkheidsrelaties. Dit roept nieuwe vragen op over de samenwerking tussen de politie en lokale partners.

4. Onderzoekslijn Geweld- en gevaarbeheersing

Vanwege haar geweldsbevoegdheid mag, en in enkele gevallen, móet de politie soms geweld toepassen, bijvoorbeeld bij dagelijkse interacties met burgers en bij meer uitzonderlijke grootschalige ordeverstoringen. Dat gaat gepaard met allerlei vraagstukken rond ethiek en legitimiteit en roept soms spanningen op, bijvoorbeeld spanningen in verband met de noodzakelijke contextuele gerichtheid en mogelijke relationele en maatschappelijke effecten.

In de onderzoekslijn geweld- en gevaarbeheersing proberen we antwoord te formuleren op vragen als; Wat kan de politie en wat kunnen individuele politiemedewerkers? Wat is daarbij billijk en ethisch verantwoord bij geweldsaanwending en gevaarbeheersing? Hoe blijf je als politie zorgvuldig communiceren naar burgers? Wat zijn de voor- en nadelen van bestaande en nieuwe geweldsmiddelen in de contexten waarin politiemensen hun werk doen?

Kenniscentrum Opsporing

Het kenniscentrum Opsporing doet onderzoek naar generieke en specialistische opsporing binnen de onderzoekslijnen; burgeropsporing, kennismobilisatie, rekerchekunde, forensische opsporing en politie-interview. Het onderzoek van het kenniscentrum sluit aan bij de strategische kennisthema's 'maatschappelijke interactie' en 'veranderkracht'.

Maatschappelijke interactie

Aangezien zich steeds meer partners in het opsporingsveld aandienen, is er binnen het kenniscentrum aandacht voor het werken in (nieuwe) veiligheidscoalities. Toenemende zelfredzaamheid en responsabilisering maken dat steeds meer partijen een actieve rol spelen binnen het veiligheidsdomein. De opsporing werkt daarbij samen met diverse publieke en private partners. Het voorkomen en opsporen van criminaliteit vraagt nieuwe vormen van samenwerking, waarbij het benutten van ieders expertise cruciaal is. De desbetreffende onderzoekslijnen dragen bij aan kennisopbouw op het kennisthema *maatschappelijke interactie*.

1. Onderzoekslijn Burgeropsporing

Burgers beschikken over meer mogelijkheden dan in het verleden om zelf op te sporen en dienen zich gevraagd en ongevraagd aan als partner van de politie. Technologische vooruitgang maakt dat burgers steeds meer informatie kunnen ontsluiten en zich kunnen organiseren in permanente en fluïde samenwerkingsvormen, zowel in de online, als in de fysieke wereld. De politie dient zich hiertoe te verhouden. Rollen die burgers binnen deze nieuwe verhoudingen (kunnen) vervullen variëren van ondersteunend aan de politie (burgerparticipatie) tot leidend/initiatief nemend (politieparticipatie). Onderzoek naar burgerparticipatie richt zich in het kenniscentrum vooral op algemene tendensen, specifieke case studies en onderliggende drijfveren. Op basis van deze algemene en case specifieke ontwikkelingen doet het kenniscentrum onderzoek naar nieuwe verhoudingen en samenwerkingsvormen tussen politie en burgers in de opsporing. Door deze samenwerkingsvormen te onderzoeken worden nieuwe grenzen verkend en onderzocht.

2. Onderzoekslijn Kennismobilisatie

Politiewerk kan niet los worden gezien van een dynamische maatschappelijke context, waarin met name technologische veranderingen elkaar snel opvolgen. Hoewel de opsporing vakinhoudelijk meegroeit, gaan deze veranderingen niet snel genoeg om de maatschappelijke

evolutie bij te houden. De opsporing is hierdoor in toenemende mate afhankelijk van kennisomrose, waarbij kennis en expertise (tijdelijk) wordt opgenomen in de eigen organisatie. Het onderzoek richt zich op de vraag hoe dergelijke werkmethodeken inzetbaar zijn in de opsporing en op de bijdrage die deze samenwerkingsvormen leveren aan de praktijk. Onderzoek van het kenniscentrum richt zich niet alleen op interne politiesamenwerking, maar ook op duurzame samenwerkingsvormen met private partijen. Deze kennismobilisatie verhoogt de effectiviteit van een repressieve aanpak en opent de deuren naar alternatieve vormen van afdoening buiten de strafrechtketen, met als doel het maatschappelijke effect van interventies te vergroten.

Veranderkracht

In het kenniscentrum is er ook aandacht voor het verder ontwikkelen van het opsporingsvak. Opsporing vindt plaats binnen een strafrechtelijk kader, de kwaliteit is regelmatig onderwerp van maatschappelijk debat. Het betreft zowel de kwaliteit van de opsporingsvaardigheden (zoals het politie-interview of het opmaken van een proces verbaal of forensische rapportages), als de kwaliteit van het opsporingsproces als geheel. De onderstaande onderzoekslijnen sluiten aan bij het kennisthema *veranderkracht*, omdat het draait om specifieke vakmanschapsontwikkeling en innovatie.

3. Onderzoekslijn Recherchekunde

Het recherchevak is altijd in ontwikkeling. Hoogwaardige kennis en expertise is en blijft nodig binnen de opsporing. Op technologisch en digitaal gebied, ten aanzien van samenwerkingsvormen met diverse partners, maar ook vakinhoudelijk. In deze lijn staan specifieke vragen vanuit de opsporings- en onderwijspraktijk centraal, waarbij de kern is gericht op vakmanschap en innovatie.

4. Onderzoekslijn Forensisch onderzoek

Door technologische ontwikkelingen is het veld van de forensische opsporing sterk in beweging. Er worden steeds nieuwe technieken ontwikkeld, waardoor sporen sneller en nauwkeuriger kunnen worden geanalyseerd. De digitalisering van de samenleving heeft geleid tot nieuwe misdrijven en tot een schat aan digitale sporen. Daarnaast maken nieuwe technieken het mogelijk om sporeninformatie sneller en beter te integreren in het opsporingsproces. Onderzoek binnen deze lijn richt zich op sporen en snelle analyseresultaten op de plaats delict, de dynamiek en betrouwbaarheid van (digitale) sporen, en de begrijpelijkheid van forensische rapportages.

5. Onderzoekslijn Politie-interview

In de internationale academische wereld wordt voor het politieverhoor steeds vaker de term ‘investigative interviewing’, oftewel het politie-interview gebruikt. Het doel van een politie-interview is om zoveel mogelijk informatie van personen te verzamelen voor een opsporingsonderzoek. De rechercheur heeft daarbij een neutrale, ethische en onderzoekende houding, en faciliteert de verdachte bij het geven van een verklaring. Wetenschappelijk onderzoek toont dat rechercheurs met genoemde houding betrouwbaardere informatie krijgen dan via een ‘traditioneel verhoor’, dat doorgaans sterk gericht is op het verkrijgen van een ‘bekentenis’. Aangezien het interviewen van verdachten, slachtoffers en getuigen één van de basiselementen van opsporing vormt, is het belangrijk om in de Nederlandse opsporingspraktijk aan te haken bij internationale inzichten die op dit gebied zijn opgedaan.

Kenniscentrum Digitalisering, intelligence & techniek

Het kenniscentrum houdt zich zowel bezig met technologische ontwikkelingen (als sensoren en AI), als met toename aan diversiteit van dreigingen (zoals cyberfraude of gewapende drones) versus de daarbij behorende uitdagingen als schaarste in politiemiddelen, personeel, betrouwbaarheid van de beschikbare intelligence en het adoptievermogen van technologie.⁷ Het kenniscentrum adresseert deze uitdagingen via vijf onderzoekslijnen; ethiek & recht, intelligence gestuurd politiewerk, technologiegebruik, digitalisering en politiewerk en het innovatieproces binnen de politie. De onderzoekslijnen sluiten aan bij de strategische kennisthema's 'politieorganisatie', 'politiecapaciteit' en 'veranderkracht'.

Politieorganisatie

De eerste onderzoekslijn richt zich op de politieorganisatie, omdat het gaat om het behoud van de legitimiteit van politiewerk bij het gebruik van nieuwe technologie en innovaties.

1. Onderzoekslijn Ethiek & recht

Bij alle onderzoeken binnen het kenniscentrum wordt rekening gehouden met het ethische en juridische kader van technologiegebruik, waaronder privacy. Politiewerk raakt aan fundamentele waarden van de samenleving en van de rechtstaat. Dit creëert de behoefte om nieuwe technologieën en innovaties op een verantwoordelijke en rechtvaardige manier te gebruiken. Hierbij worden de volgende uitdagingen onderkend:

- Data-ethiek: Hoe kan er een bewuste afweging gemaakt worden over hoe de politie met data omgaat?
- Algoritme/AI-ethiek: Hoe kunnen de ethische en de politiewaarden bewust meegenomen worden bij het ontwikkelen van opsporing en intelligence analysemethoden?
- Wetgeving: Welke data mag wanneer gebruikt worden, wie is verantwoordelijk voor de data-keten, met wie mag het gedeeld worden en hoe?
- Bewustwording: Hoe kan de bewustwording over de ethische en juridische implicaties van nieuwe technologie vergroot worden in de politieorganisatie?

⁷ Er is sprake van een goede afstemming tussen onderzoek binnen dit kenniscentrum en het TNO onderzoek dat plaatsvindt binnen de Science & Technology agenda van de politie (zie ook bijlage).

Politiecapaciteit

De volgende twee onderzoekslijnen dragen bij aan kennisopbouw over *politiecapaciteit*, omdat het onderzoek draait om een effectievere inzet van politiecapaciteit dankzij technologische ontwikkeling.

2. Onderzoekslijn Intelligence-gestuurd politiewerk

Intelligence binnen de politie is meer dan data verzamelen. Je moet die data vervolgens analyseren en duiden binnen de context van hoe de crimineel (of andere doelgroep) werkt. Dan pas heb je begrip van de situatie en ben je in staat om de juiste besluiten te nemen en acties uit te voeren. De onderzoekslijn intelligence-gestuurd politiewerk focust op het versterken van de bekwaamheid van de politie door middel van intelligence voor een veiligere samenleving. Niet alleen ten behoeve van opsporing (of een andere operationele taakstelling), maar ook ten behoeve van het vermogen om criminelen een stap voor te kunnen zijn. Specifiek wordt gekeken naar beschikbare *detectiemogelijkheden* (verzameling van data middels sensoren, AI en crypto-communicatie), *anticipatory intelligence* (methoden en modellen waarmee het intelligence-onderdeel in staat is om criminele organisaties een stap voor te zijn o.a. met behulp van dynamische sturen) en het *actionable* worden van intelligence producten.

3. Onderzoekslijn Technologiegebruik

Het doel van technologiegebruik voor politiewerk is om in een vroeg stadium de potentie van nieuwe (sleutel-)technologieën en innovaties te verkennen en verder te ontwikkelen voor toepassing in het politiewerk. De onderzoekslijn richt zich op het ontwikkelen van innovatieve technologie met onze partners, het toepassen daarvan in de operationele praktijk en vervolgens proberen duurzaam te implementeren. De focus ligt op onderzoek naar nanotechnologie (sensing & lab-on-a-chip devices), robotica (in de lucht, op land en in het water), computer- en datascience technologie (big data analyse, 'machine learning', 'deep learning', ontwikkeling van software & AI) en het evalueren van het gebruik van nieuwe technologie & innovatie.

Veranderkracht

De volgende twee onderzoekslijnen dragen bij aan kennisopbouw over de *veranderkracht* van de politie, omdat het enerzijds gaat om het ontwikkelen van digitale vaardigheden en anderzijds om (kunnen) innoveren.

4. Onderzoekslijn Digitalisering en politiewerk

Digitalisering is de ontwikkeling die inhoudt dat geautomatiseerd werken op steeds meer plaatsen en op steeds meer verschillende manieren een rol speelt in het dagelijks leven (Stol & Strikwerda 2017). Digitalisering zorgt voor een verschuivende positie van de politie. Vertrekpunt van de onderzoekslijn digitalisering en politiewerk is de maatschappelijke veranderingen ('digitalisering'). In het kenniscentrum kijken we hoe politiewerk zich in relatie daarmee ontwikkelt, of zou moeten ontwikkelen om succesvol te zijn ('politieprofessie'). De focus ligt ten eerste op digitale fitheid (bron: Strategische Agenda Politieacademie 2022-2026). *Digitale fitheid* omvat: digitaal bewustzijn (wat vraagt digitalisering van mijn gedrag?), digitale hygiëne (hoe zorg ik ervoor dat ik digitaal weerbaar ben en veilig werk?), digitale vaardigheden (welke vaardigheden heb ik nodig om mijn werk goed te doen?), en persoonlijk kennismanagement (hoe ga ik om met grote hoeveelheden informatie?), persoonlijk groei (hoe gebruik ik technologie om mezelf te ontwikkelen?). We onderzoeken hoe de politie ervoor zorgt dat de juiste kennis op het juiste moment op de juiste plaats is. De focus ligt ten tweede op digitale ontwikkelingen. Hierbij

onderzoeken we hoe de politie organiseert dat ze enerzijds op de hoogte blijft van de laatste *digitale ontwikkelingen* en anderzijds hoe ze daar adequaat op inspeelt.

5. *Onderzoekslijn Innovatieproces*

Binnen het kenniscentrum wordt ook gekeken naar het proces zelf om technologie in de praktijk te brengen. Innovaties landen niet altijd vanzelf in de praktijk. Daarom is het belangrijk om specifiek onderzoek te doen naar het implementatieproces bij de politie. Het gaat hierbij om elementen als opschalen (hoe worden technologieën en innovaties breder in de politiepraktijk toegepast), het vergroten van het readiness level (hoe kan je het implementeren van innovaties als versneller gebruiken om de bereidheid tot innoveren te vergroten), het absorptievermogen (van de uitvoeringsorganisatie en de gebruikers) en het gebruik van alternatieve implementatiestrategieën.

Kenniscentrum Mens & politieorganisatie

In het kenniscentrum Mens & politieorganisatie staan de politimedewerker en de politieorganisatie centraal. Het kenniscentrum richt zich op versterking en vernieuwing van de politieprofessie door de politieprofessional en -organisatie te verrijken met onderzoek naar menselijk gedrag in politiecontext, de maatschappelijke betekenis van dit gedrag en het ontwikkelen van handelingsperspectieven. Het kenniscentrum kent vier inhoudelijke onderzoekslijnen; integriteit, professionele weerbaarheid, diversiteit en doorwerking naar politieonderwijs. De integratielijn levert een bijdrage aan transdisciplinair onderzoek. Het kenniscentrum draagt bij aan kennisopbouw op de strategische kennisthema's 'politieorganisatie' en 'veranderkracht'.

Politieorganisatie

De eerste onderzoekslijn richt zich op de *politieorganisatie*, omdat het gaat over het integer handelen van politiemedewerkers. Dit gedrag heeft invloed op de legitimiteit van de politieorganisatie.

1. Onderzoekslijn Integriteit

Het gaat bij integriteit om de betekenis van regels en kaders voor politiemedewerkers en effect op gedrag, verantwoordelijkheid en zelfreflectie. Daarnaast gaat het over het kunnen aanspreken van een moreel kompas tijdens interacties met anderen waarbij morele vraagstukken zich manifesteren. In deze onderzoekslijn wordt ten eerste gekeken naar systeem en functie: onderzoek naar de betekenis van integriteit voor de politieorganisatie, het waartoe van disciplinaire onderzoeken en de functie van de diverse verantwoordelijkheden die hiermee gepaard gaan. Ten tweede wordt gekeken naar integere medewerkers: onderzoek naar motieven en drijfveren voor het plegen van plichtsverzuim en naar weerbaarheid van betrokkenen tijdens en na een intern onderzoek. Tot slot wordt gekeken naar integriteit anno 2022. De samenleving verandert snel, de politie wordt met nieuwe sociale vraagstukken geconfronteerd. Het ligt daarom in de rede dat ook de opvattingen over integriteit veranderen. Onderzoek kan de politie helpen op dit punt de ontwikkelingen bij te benen.

Veranderkracht

De volgende onderzoekslijnen dragen bij aan kennisopbouw over de *veranderkracht* van de politie, omdat het onderzoek draait om weerbaarheid en vakmanschap van politiemedewerkers en het bijbehorende politieonderwijs.

2. Onderzoekslijn Professionele weerbaarheid

De onderzoekslijn professionele weerbaarheid richt zich op het inzichtelijk maken en verbeteren van professionele weerbaarheid van politiemensen. Biologische, psychologische en morele aspecten van weerbaarheid worden in onderlinge samenhang onderzocht. Het gaat in deze onderzoekslijn over zelfregulatie bij stress. Er zijn diverse onderzoeksvragen die geclusterd kunnen worden naar praktische perspectieven, denk aan preventie en de effectiviteit van zorginterventies, nazorg en re-integratie; maar alle onderzoeksvragen zijn verbonden met onderzoek naar verklarende mechanismen.

3. Onderzoekslijn Divers Vakmanschap

Deze onderzoekslijn richt zich op politiemensen in interactie met elkaar en met burgers rondom de thema's diversiteit en inclusie en bijbehorend vakmanschap. Hoe gaan mensen om met verschil en overeenkomst in zichtbare en onzichtbare kenmerken. Kan en mag iedereen meedoen? En welke houding, kennis en vaardigheden heeft een politiemedewerker daarbij nodig? Binnen het kenniscentrum wordt onderzoek gedaan naar het vermogen van politiemensen om als professional om te gaan met diversiteit, zowel in de samenleving als in de organisatie zelf. Dit vakmanschap komt als een rode draad naar voren in het realisatieplan Politie voor Iedereen: in het bevorderen van veilige, inclusieve en divers samengestelde teams, professioneel controleren, de aanpak van discriminatie en het Netwerk Divers Vakmanschap en de bondgenotenmethodiek.

4. Onderzoekslijn Doorwerking naar politieonderwijs

Doorwerking van onderzoek kan worden gedefinieerd als de invloed van zowel het proces van onderzoek, als van de onderzoeksresultaten op het onderwijs, de praktijk en de samenleving.

Goed praktijkgericht onderzoek werkt door in de beroepspraktijk, de samenleving, het onderwijs, professionalisering en in de kennisontwikkeling binnen het onderzoeksdomein. Deze onderzoekslijn richt zich specifiek op valorisatie van kennis ontwikkeld binnen de onderwerpen professionele weerbaarheid, integriteit en divers vakmanschap in het politieonderwijs. Hierbij is aandacht voor succesfactoren en belemmeringen van doorwerking en voor het lerend vermogen van kenniscentra. Er is een relatie met de hieronder beschreven onderzoekslijn ‘Leren & Ontwikkelen’.

5. Integratielijn

Met de integratielijn leveren we een bijdrage aan transdisciplinair onderzoek: hier ontstaat ruimte voor het ontwikkelen van een nieuwe mensgerichte discipline. De sociale wetenschappen, bèta-wetenschappen en studie van het recht komen samen in een nieuw vakgebied, specifiek gericht op politie. Deze integratielijn zorgt voor synthese van verschillende onderzoeksvragen en –resultaten, hetgeen noodzakelijk is om prangende praktijkvragen van politie over het functioneren van mensen, recht te doen in hun rijke en gelaagde maatschappelijke context.

Naast de onderzoeken die specifiek plaatsvinden in de kenniscentra, kent de Politieacademie nog twee bijzondere onderzoekslijnen rondom ‘Leren & Ontwikkelen’ en ‘Ondermijning’.

Onderzoekslijn Leren & Ontwikkelen

Aangezien de Politieacademie het onderwijs- en kennisinstituut is van de politie, richt een speciale onderzoekslijn zich ook op het onderwerp leren & ontwikkelen. Alle kenniscentra dragen hier met onderzoek aan bij. Als werkgever wil de politie dat medewerkers leren en zich ontwikkelen in een continu proces van startbekwaamheid, vakbekwaamheid, persoonlijke ontwikkeling en loopbaanontwikkeling (Korpsvisie en Strategie Leren en Ontwikkelen). Ondanks allerlei initiatieven om dat te voorkomen wordt de politie, net als andere overheidsorganisaties, wel eens gezien als een (i) voor de buitenwereld gesloten, (ii) centraal-hiërarchische en (iii) bureaucratische (door regels en standaarden geleefd en voorgeschreven) organisatie waar leren en ontwikkelen niet vanzelf gaan. De onderzoekslijn bouwt kennis op over dit leerproces en sluit aan bij het strategische kennisthema ‘veranderkracht’.

Veranderkracht

Leren veronderstelt openheid of open staan, een cruciale voorwaarde voor *veranderkracht*. Een ontwikkelgerichte cultuur (leercultuur) is noodzakelijk om niet alleen het individu, maar ook de organisatie te laten leren. De focus op het leren van het individu en de lerende organisatie, leidt tot een aantal aandachtsgebieden voor onderzoek binnen het domein leren & ontwikkelen, in lijn met de Korpsvisie en Strategie Leren & Ontwikkelen:

- Er is aandacht voor formeel leren, *non-formeel leren en informeel leren*.⁸
- Er is aandacht voor leren op individueel, *team en organisatieniveau* en de onderlinge relaties tussen deze drie niveaus (synergetisch leren).

8 Formeel wordt georganiseerd volgens een officieel vastgesteld leerplan of curriculum met eindtermen. Formeel leren gaat in een gestructureerde vorm met een docent die didactisch is onderlegd, instructie geeft en toezicht houdt. Non-formeel leren omvat een breed palet van leervormen tussen formeel en informeel leren in en vindt plaats in het werk of zo dicht mogelijk op de werkpraktijk. Bij non-formeel leren is er vaak een vooropgezet plan en organisatievorm. Informeel leren kan altijd en overal in de praktijk plaatsvinden.

- Er is aandacht voor de *voorwaarden* voor het leren (formeel, non-formeel, informeel; individueel, team en organisatie)
- Er is aandacht voor *resultaten/effecten* van leren & ontwikkelen en er wordt onderzoek verrichten naar deze effecten (evidence-based practice en practice-based evidence).

Onderzoekslijn Ondernijning

Er is binnen de Politieacademie een aparte onderzoekslijn ondernijning, waarbij de nadruk wordt gelegd op het samenbrengen van alle beschikbare kennis en minder op eigenstandige kennisopbouw.⁹ De aanpak van ondernijning en georganiseerde misdaad in Nederland heeft de afgelopen jaren veel media-aandacht en bestuurlijke prioriteit gekregen. Conceptuele verheldering is echter nodig; het begrip ondernijning is een containerbegrip geworden en wordt voor verschillende verschijnselen gebruikt. Dit onderzoeksprogramma wil bijdragen aan de precisering en begrenzing van het begrip aan de hand van een tweetal vragen. De onderzoekslijn sluit aan bij de strategische kennisthema's 'maatschappelijke interactie' en 'politiecapaciteit'.

⁹ Het betreft een samenwerking tussen de Politieacademie, de Universiteit Leiden en JADS. Naast universiteiten en hogescholen worden medewerkers van gemeenten, politie, Openbaar Ministerie en belastingdienst betrokken plus maatschappelijke sectoren waaronder bedrijven en banken.

Maatschappelijke interactie

De eerste vraag heeft betrekking op de ketenaanpak en samenwerking met andere veiligheidspartners, oftewel *maatschappelijke interactie*: Hoe kunnen wij het begrip ondermijning verduidelijken en aanscherpen en onderscheiden van het begrip georganiseerde misdaad?

Over het begrip georganiseerde misdaad is in academische kring veel discussie. Inmiddels is de brede opvatting dat georganiseerde misdaad het best begrepen kan worden als een netwerk van groepen, die allemaal hun specifieke plek in het systeem hebben. Soms zijn zij elkaars concurrent en soms hebben zij elkaar nodig of ondersteunen zij elkaar. Het is eerder een systeem van georganiseerde anarchie dan van strak geleide organisaties.¹⁰ Ondermijning gaat over de effecten van georganiseerde misdaad op de samenleving. Georganiseerde misdaad kent verschillende verschijningsvormen, en per vorm kan worden nagegaan wat de ondermijnende effecten zijn. Drugscriminaliteit, de sterkhouder van de georganiseerde misdaad in Nederland, heeft grote effecten in de samenleving op crimineel, sociaal, economisch en institutioneel niveau. Het onderscheid tussen georganiseerde misdaad en ondermijning is een onderscheid met praktische implicaties. De aanpak van georganiseerde misdaad als zodanig is primair een taak van de opsporingsinstanties, zoals politie, Openbaar Ministerie en de FIOD. De aanpak van ondermijning daarentegen is primair een verantwoordelijkheid voor het openbaar bestuur, waarin gemeenten een cruciale taak hebben.

Politiecapaciteit

De tweede vraag gaat over effectieve politie-inzet dankzij technologische ontwikkeling, oftewel *politiecapaciteit*: Hoe kunnen we de concrete inspanningen om deze criminele drugswereld terug te dringen verder versterken en verdiepen en welke rol speelt datawetenschap daarin?

Zoals bekend heeft de Nederlandse politie de afgelopen jaren een grote hoeveelheid data over de criminele drugswereld weten te verkrijgen, dankzij toegang tot cryptotelefoons. Voor het eerst in haar geschiedenis, kreeg de politie een grondig inzicht in de organisatie en werkwijze van criminele drugsorganisaties. Omdat het gaat om miljoenen berichten is het onmogelijk deze te analyseren zonder hulp van datawetenschap en AI. Binnen de politie spreekt men inmiddels over 'datagedreven opsporing' als nieuw paradigma. We zien ook dat cryptodata in strafprocessen worden gebruikt en dat zij door de rechter worden toegelaten als geldig bewijs. Datawetenschap en AI zijn daarmee van onmisbaar belang in de opsporing. De belangrijkste vraag die zich opdringt is of met al die beschikbare data de strafrechtketen nog wel adequaat georganiseerd en institutioneel ingebed is. Leggen nieuwe informatiebronnen niet een te groot beslag op het werk? Gaat de analyse en verwerking wel snel en breed genoeg gegeven de mogelijkheden? Is de strafrechtketen wel voldoende aangesloten op de digitale ontwikkelingen? Moeten er niet nieuwe vormen van samenwerking ontwikkeld worden om deze ontwikkelingen bij te houden, zowel publiek-publiek als publiek-privaat?

¹⁰ Zie bijvoorbeeld Snelders 2021 en Tops e.a. 2018.

5

Aan de slag met
kennistafels

5. Aan de slag met kennistafels

Om een dynamische invulling te geven aan de Strategische Onderzoeksagenda 2023-2026 gaat de Politieacademie vanaf 2023 onderzoekers en politie samenbrengen aan zogenoemde kennistafels. Doel hierbij is om de strategische kennisthema's te vertalen naar onderzoekbare vraagstukken.

De nieuwe strategische kennisthema's van de politie zijn bewust open geformuleerd en vormen een uitnodiging om in gesprek te gaan met diverse partijen over het benodigde onderzoek. Om uiteindelijk invulling te geven aan de precieze en geprioriteerde kennisbehoefte van het korps en het bevoegd gezag, brengen de kenniscentra van de Politieacademie als spin-in-het-web, afnemers van onderzoek (vertegenwoordigers uit praktijk, beleid en onderwijs) aan tafel met interne en externe onderzoekers. De politie heeft zich hierbij laten inspireren door het Nationaal Regieorgaan Onderwijsonderzoek, dat met haar kennistafels zorgt voor een dynamisch en iteratief proces rondom kennisontwikkeling en -ontsluiting.

Onze kennistafels hebben tot doel om rond een specifiek vraagstuk de vertaling te maken van de kennisbehoefte naar relevante en interessante vragen voor wetenschappelijk onderzoek en te kijken naar de benutting van deze kennis in de praktijk (valorisatie). De kennistafels starten idealiter met een state-of-the-art op het desbetreffende onderwerp. Hiermee wordt bekeken wat reeds bekend is en waar nog onderzoek naar nodig is. De deelnemers staan vervolgens samen aan de lat om een goede probleemanalyse te maken en het is aan de onderzoekers om deze te vertalen naar relevante onderzoeksvragen. Geëntameerd onderzoek houdt vervolgens rekening met de reeds opgebouwde kennis en actuele ontwikkelingen.

Kennistafels als netwerkstructuur

De kennistafels vormen een (deels nieuw) netwerk rondom een specifiek kennisthema. Lector Doorwerking Praktijkgericht Onderzoek Harry van Vliet van de Hogeschool van Amsterdam identificeert een aantal randvoorwaarden voor het goed functioneren van dergelijke kennisnetwerken.¹¹ Een eerste voorwaarde is het zorgdragen voor een (fysieke en digitale) *infrastructuur* voor ontmoetingen met behulp van een vast organisatieteam. De vier kenniscentra van de Politieacademie organiseren periodiek fysieke ontmoetingen met de deelnemers aan het netwerk. Daarnaast is de Politieacademie bezig om ook een digitaal platform te ontwikkelen. Een tweede voorwaarde voor effectieve samenwerking betreft een nauwkeurige *vraagarticulatie*. Aan de kennistafels zitten vertegenwoordigers van de politie - eenheden (praktijk), portefeuilles (beleid) en het politieonderwijs - om te kunnen formuleren welke kennisvragen er bestaan. Vervolgens dient vastgesteld te worden of onderzoek specifiek kan bijdragen aan deze kennisbehoefte. Niet alle kennisvragen vragen om nieuw onderzoek of zijn geschikt voor wetenschappelijk onderzoek. Afnemers en onderzoekers bepalen samen op welke kennisvragen onderzoek kan worden uitgevoerd.

Een derde belangrijke voorwaarde (*menselijk kapitaal*) is dat de deelnemers inhoudelijke en/of praktijkexperts zijn op het betreffende onderwerp. De politiemedewerkers weten wat er speelt op het onderwerp en zijn in staat relevante kennisvragen te formuleren, de onderzoekers zijn toonaangevend op hun vakgebied en weten wat het is om onderzoek te doen binnen de politie en haar context. Een kennistafel heeft idealiter ook een voorzitter die duidelijk de verbinding kan leggen tussen politiebehoefte en wetenschappelijk onderzoek. Een vierde voorwaarde voor een effectief netwerk is de aanwezigheid van *leaderschap*. Idealiter treden deelnemers op als ambassadeurs van het netwerk en zijn zij verbindende personen die hun eigen netwerk aan deze beweging kunnen koppelen. Hiermee wordt de slagkracht van het netwerk vergroot en kan afgestemd worden met andere initiatieven om kennisdoorwerking te vergroten.

Duidelijkheid over *financiën* vormt de vijfde voorwaarde voor een goed functionerend netwerk. Aan tafel moet helder zijn wat het (geheel) aan budget(ten) is voor onderzoek en hoeveel geld en/of capaciteit moet worden gereserveerd voor doorwerking van onderzoeksresultaten. De behoeftestellers van onderzoek moeten enerzijds middelen reserveren om iets met de uitkomsten van het onderzoek te doen. Anderzijds wordt voor onderzoekscapaciteit in eerste instantie gekeken naar onderzoekers van de Politieacademie en andere politieonderzoekers. Daarnaast kunnen de (openbare en gesloten) calls van Politie & Wetenschap op basis van de uitkomsten van de kennistafels worden gericht op een specifiek onderwerp. Hiermee kan

11 'Lectorale rede 'De voorbeschouwing. Over impact, valorisatie en doorwerking' (2020)

onderzoek van andere externe kennispartners worden gefinancierd. De kennisinstellingen waarmee de politie een samenwerkingsverband heeft (gezamenlijke kennisagenda's) en/of die met regelmaat onderzoek verrichten binnen de politie (eigen kennisagenda's) worden door de Politieacademie ook uitgenodigd om een bijdrage te leveren aan de kennisopbouw op basis van gezamenlijke onderzoeksthema's. Tot slot vormen goede *formele en informele afspraken* (gedeelde normen en waarden) een zesde voorwaarde voor een succesvol netwerk. De deelnemers aan de kennistafel zijn dienstverlenend aan elkaar en dragen ieder vanuit hun rol en verantwoordelijkheid bij aan het ontwikkelen, delen en implementeren van nieuwe kennis door het entameren van onderzoek.

Naast een vaste kern aan deelnemers wordt gekeken of andere disciplines of experts - al dan niet tijdelijk - moeten aansluiten. Naast het bevoegd gezag kunnen ook burgers en/of het maatschappelijk middenveld worden uitgenodigd om te kijken welke vraagstukken vanuit hun perspectief prioriteit verdienen. Op die manier kijken we als politie voor relevant onderzoek niet alleen van binnen naar buiten, maar stimuleren we ook om van buiten naar binnen te kijken.

Bijlage

Bijlage: onderzoeksagenda's kennispartners

Science & Technology agenda (TNO)

In 2018 is de politie een samenwerking aangegaan met TNO in het programma Kennisopbouw Politie. De kennisopbouw is gebaseerd op de Science & Technology agenda van de politie en kent vier kernthema's - politiewerk van de toekomst, politiemedewerker van de toekomst, politie-data en intelligence en techniek in de operatie - en twee doorsnijdende thema's technologie-verkenning en veranderende politieorganisatie.

Onderzoeksprogramma What works in Policing (NSCR)

Medio 2020 zijn de politie en het Ministerie van Justitie en Veiligheid een vijfjarige verbintenis aangegaan met het NSCR in de vorm van het onderzoeksprogramma 'What Works in Policing – towards Evidence-Based Policing in the Netherlands'. Binnen deze samenwerking wordt evidence-based onderzoek uitgevoerd op het gebied van criminaliteits- en rechtshandavingsvraagstukken naar de politiefunctie en haar maatschappelijke waarde.

Onderzoeksprogramma Centrum voor Veiligheid en Digitalisering (CVD)

Medio 2020 is voor een periode van vijf jaar de intentieverklaring CVD getekend door de Gemeente Apeldoorn, ROC Aventus, KMar, Hogeschool Saxion, Universiteit Twente en de Politieacademie. Het centrum verricht vraag-gestuurd onderzoek naar de ontwikkeling en implementatie van nieuwe technologieën voor praktische veiligheidsproblemen en de praktische aspecten van digitale transformatie voor de politie op de thema's ondermijning, cyber, ethiek, nieuwe opsporingstechnieken, (big) data science en block chain technologie.

Onderzoeksprogramma Cyber Science Center (CSC)

Het CSC is in 2016 opgericht en behelst een samenwerkingsverband van NHL Stenden Hogeschool, de Open Universiteit en de Politieacademie. Het centrum verricht onderzoek naar veiligheidsvraagstukken rondom gedrag en digitale veiligheid.

Onderzoeksprogramma Politiestudies (LEI)

De politie en de faculteit Governance and Global Affairs van de Universiteit Leiden hebben net voor de periode van vijf jaar een samenwerkingsovereenkomst getekend gericht op het bredere thema van politiestudies. Het onderzoeksteam gaat zich verdiepen in de thema's governance of policing, cross-border en internationale samenwerking, diversiteit & inclusie, ondermijning en bewaken & beveiligen.

Onderzoeksprogramma Wetenschappelijk Onderzoeks- en Documentatiecentrum (WODC)

Het WODC van het ministerie van Justitie en Veiligheid verricht zelf onafhankelijk wetenschappelijk onderzoek of laat dit door externe partijen doen. Ze stellen hiervoor jaarlijks een eigen onderzoeksprogrammering op. Op jaarbasis verricht het WODC veel onderzoeken die gaan over politie-

gerelateerde onderwerpen of waaraan de politie medewerking verleent (bijvoorbeeld door data levering). Onderzoeksthema's zijn: asiel & migratie, criminaliteit & veiligheid, opsporing, bestrijding & vervolging, rechtspleging & rechtshulp, straffen & maatregelen en Evaluaties van wetgeving & beleid.

Strategische Onderzoeksagenda HBO 2022-2025 (VH)

In 2021 heeft de Vereniging Hogescholen de Strategische Onderzoeksagenda HBO 2022-2025 aangeboden aan de Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap. De agenda kent 12 onderzoeksthema's, waaronder het thema veiligheid. Binnen dit thema wordt onderzoek gedaan naar ondermijning, cybersecurity, forensisch onderzoek en de rol van de veiligheidsprofessional.

Strategisch Kenniscentrum ondermijnende Criminaliteit (SKC)

In 2022 is het Strategisch Kenniscentrum Ondermijnende Criminaliteit (SKC) geopend. Het SKC werkt aan het doorgronden van ondermijning, waarbij georganiseerde criminaliteit de samenleving en haar legale economische structuren probeert te misbruiken voor illegale activiteiten. Het SKC zoekt naar trends, patronen en dreigingen binnen de georganiseerde criminaliteit, de scope ligt hierbij zowel binnen als buiten Nederland.

Bezoekadres
Arnhemseweg 348
7334 AC Apeldoorn

Postadres
Postbus 834
7301 BB Apeldoorn

Telefoon
088 66 22 000

**Informatiepunt
voor studenten**
088 66 22 666
ma t/m vr 08:00 uur - 13.00 uur
stip@politieacademie.nl

Kennisdiensten
088 66 22 109
ma t/m vr 08:00 uur - 16.00 uur
kennis@politieacademie.nl

[politieacademie.nl](https://www.politieacademie.nl)

Sociale media

